

otázku legitimace osoby, podavší stížnost u nss, zkoumá tento soud samostatně a nezávisle na tom, jaké stanovisko zaujaly úřady správní v příčině legitimace dotčené osoby k oprávněnému prostředku, vznesenému od ní v řízení správním. Z uvedeného důvodu nemá Jan H. ke stížnosti legitimace, a jeho stížnost byla proto podle § 2 zák. odmítnuta jako nepřípustná. — — — — —

Č. 8142.

Samospráva obecní. — Řízení správní (Slovensko): Jakou cestou může se poplatník bránit proti předpisu obecních přírážek?

(Nález ze dne 2. října 1929 č. 16.971.)

Prejudikatura: Boh. A 7830/29.

Věc: Marie F.-S. v B. proti župnímu výboru v Bratislavě o osvobození od obecní přírážky.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lka, bráníc se proti předpisu a exekučnímu vymáhání obecních přírážek, na nichž se usneslo obecní zastupitelstvo v T. k úhradě schodku obecních rozpočtů v letech 1922 a 1923, vzniklého hlavně náklady na stavbu nové školní budovy, vznesla podáním u okr. úřadu v Š., označeným jako odvolání, nárok, aby jí bylo přiznáno osvobození od placení těchto přírážek. Jako právní důvod požadovaného osvobození uváděla st-lka, že vydržuje v H. školu vlastním nákladem, který převyšuje 5% předepsaných přímých daní, pročež podle § 36 zák. čl. XXXVIII:1868 není povinna přispívatí na stavbu školy v T.

Okr. úřad zaslal podání to obci T., načež obecní zastupitelstvo t-cké usnesením ze 16. října 1926 zaujalo k požadavku st-lčiny stanovisko zamítavé. Odvolání st-lčiny z tohoto usnesení okresní výbor v Š. nevyhověl, poněvadž stavba školní budovy byla provedena na náklad obce z prostředků obecních, t. j. z obecních přírážek podle schváleného rozpočtu obce na roky 1922 a 1923 a z placení těchto obecních přírážek nemůže býti vyňata st-lka, která je též obecní poplatnicí. Další odvolání st-lčino zamítl župní výbor v Bratislavě výnosem ze 16. září 1927 z důvodů uvedených výborem okresním a kromě toho i proto, že obecní přírážky byly st-lce předepsány pravoplatně a že při exekučním vymáhání jich nemůže býti právní podklad exekuce znovu brán v odpor.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss uvážil:

K adm. sporu, jehož konečným vyřešením je nař. rozhodnutí, dala st-lka podnět tím, že reklamovala pro sebe osvobození od přírážkové povinnosti z důvodu, stanoveného v § 36 zák. čl. XXXVIII:1868. Když obecní zastupitelstvo v T. jí žádané osvobození odepřelo, vznesla pořadem instancí spor o nárok na toto osvobození před žal. úřad. Žal. úřad maje za to, že st-lka mohla nárok na osvobození od obecních přírážek s účinkem uplatnití jedině včas podaným oprávněným prostředkem proti

předpisu obecních přírážek, odvolání st-lčino zamítl již proto, že předpis obecních přírážek včas v odpor nevzala a nezkoumal oprávněnost nároku st-lčina s hlediska předpisu § 36 zák. čl. XXXVIII:1868.

Právní názor, na němž žal. úřad svůj zamítavý výrok založil, nemá však v zákoně opory. O opravných prostředcích proti předpisu obecních přírážek jedná § 42 zák. č. 329/21. Podle tohoto předpisu lze individuální předpis obecních přírážek vzít v odpor jednak před úřady finančními, avšak jen z důvodu nesprávného výpočtu obecních přírážek (arg. odst. 4 cit. paragrafu), jednak před úřady dohlédacími, jmenovanými v § 58 cit. zák., avšak jen tehdy, byly-li stanoveny vyšší sazbou než odpovídá zákonem určené nebo schválené výměře (arg. odst. 3 cit. paragrafu). O tom, že by opravnými prostředky proti předpisu obecní přírážky bylo možno se domáhati také osvobození od obecní přírážky, v § 42 ani na jiném místě cit. zák. zmínky není. Na těchto předpisech § 42 cit. z. nebylo nic změněno zákonem z 27. ledna 1922 č. 43 Sb., jednajícím o oddělení stát. fin. správy od obecní a municipální správy na Slov. a v Podk. Rusi.

Nelze-li podle vylíčeného stavu práva uplatňovati osvobození od obecních přírážek opravnými prostředky proti individuálnímu předpisu obecních přírážek, pak není jiné cesty, než aby poplatník na osvobození od povinnosti přírážkové nárok si činící reklamoval toto své právo zvláštní žádostí u obce jako úřadu první stolice. O žádosti takové rozhoduje se pak v řízení úplně samostatném, jež s řízením, jehož předmětem je předpis, vybírání a vymáhání obecních přírážek, není v žádné právní spojitosti. Zamítnutí žádosti takové nelze pak ovšem odůvodnit poukazem na to, že žadatel v řízení, jež se týkalo předpisu obecní přírážky, nárok na osvobození od přírážek neuplatnil.

Podání st-lčino, které dalo podnět k adm. sporu, nebylo v podstatě nic jiného, než reklamace osvobození od přírážkové povinnosti, o němž mělo býti v instančním pořadu rozhodnuto. Žal. úřad, vycházející z nesprávného právního názoru, že nárok st-lkou vznesený lze s účinkem uplatnit jen v řízení, jehož předmětem je předpis obecní přírážky, zamítl odvolání st-lčino, aniž k nároku jejímu zaujal stanovisko po stránce věcné jeho oprávněnosti s hlediska předpisu § 36 zák. čl. XXXVIII:1868. Odepřel tudíž, vycházející z mylného právního názoru, st-lce věcný výrok bezdůvodně, pročez bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 8143.

Řízení správní. — Řízení před nss-em: I. Podavatel dozorcí stížnosti, které úřad druhé stolice vyhověl, není dotčen ve svém subj. právu výrokem třetí stolice, kterým tato k rekursu legitimované strany rozhodnutí druhé stolice zrušila. — II. Vyšší stolice nemůže k rekursu jednoho z účastníků sporu, jemuž rozhodnutí stolice nižší bylo doručeno, rozhodnutí toto instančně přezkoumávat, nebylo-li rozhodnutí to doručeno také ostatním účastníkům sporu.

(Nález ze dne 2. října 1929 č. 17.624.)